

Lc 1,1-4;4,14-21

^{1:1} Thừa ngài Thêôphilô đáng kính, có nhiều người đã ra công biên soạn bản tường thuật những điều đã được thực hiện giữa chúng ta.

^{1:2} Họ viết theo những điều mà các người đã được chứng kiến ngay từ đầu và đã phục vụ lời Chúa truyền lại cho chúng ta.

^{1:3} Tôi cũng vậy, sau khi đã cẩn thận tra cứu đầu đuôi mọi sự, thì thiết tưởng cũng nên tuân tự viết ra để kính tặng ngài, mong ngài sẽ nhận thức được rằng giáo huấn ngài đã học hỏi thật là vững chắc.

^{4:14} Được quyền năng Thần Khí thúc đẩy, Đức Giêsu trở về miền Galilê, và tiếng tăm Người đồn ra khắp vùng lân cận.

^{4:15} Người giảng dạy trong các hội đường của họ, và được mọi người tôn vinh.

^{4:16} Rồi Đức Giêsu đến Nadarét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người vẫn quen làm trong ngày sabát, và đứng lên đọc Sách Thánh.

^{4:17} Họ trao cho Người cuốn sách ngôn sứ Isaia. Người mở ra, gặp đoạn chép rằng:

^{4:18} Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức,

^{4:19} công bố một năm hồng ân của Chúa.

^{4:20} Đức Giêsu cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người.

^{4:21} Người bắt đầu nói với họ: "Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe".

MỘT CHUYẾN TRỞ VỀ

“Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người.” (Lc 4,20)

Suy niệm: Người dân làng Na-da-rét chăm chú quan sát “nhất cử nhất động” của Chúa Giê-su trong chuyến về thăm quê nhà, để xem những tiếng đồn về người con bác thợ mộc này có đúng hay không. Có thể một số ít trong họ tin rằng Người là vị ngôn sứ được Thiên Chúa sai đến. Còn đám đông thì bán tín bán nghi, tại sao anh thanh niên Giê-su này, con ông Giu-se và bà Ma-ri-a, vốn làm nghề thợ mộc trong thôn xóm, hàng xóm láng giềng với họ, lại khiến họ phải ngỡ ngàng thán phục vì những gì miệng Người nói ra. Họ đâu ngờ nhờ Người, ngôi làng Na-da-rét bé nhỏ của họ được cả thế giới biết đến. Họ càng không ngờ Người không chỉ là một ngôn sứ, nhưng còn là Đấng Cứu tinh của cả nhân loại, là Ngôi Hai Thiên Chúa nhập thể làm người. Những gì Cựu Ước loan báo trước được ứng nghiệm nơi Người, qua lời nói, việc làm, cũng như qua mọi sự kiện xảy ra trong cuộc đời Người.

Mời Bạn: Cảm giác “quê hương là chum khế ngọt” dường như không tồn tại trong tâm thức của Chúa Giê-su, Người bị người làng coi thường vì quá quen thuộc. Vì vậy, họ không thể nếm được hạnh phúc của “giờ Người viếng thăm.” Còn bạn thì sao? Có phải vì quá quen thuộc với Chúa qua các nghi thức, bạn chưa đánh giá đúng sự hiện diện của Người trong đời mình chăng?

Sống Lời Chúa: Đứng để phút giây cầu nguyện, thánh lễ trôi qua cách vô ích, khiến ta không thể gặp được Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con luôn coi trọng việc gần gũi Chúa trong cuộc sống hằng ngày, đặc biệt những giờ khắc cầu nguyện hay tham dự thánh lễ. Đó là những giây phút làm cho đời con thêm ý nghĩa. Amen.*